

LVI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Tillæg til og Ændring i Lov af 14. April 1905 om Tvangsakkord udenfor Konkurs m. m.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 24. Februar 1932).

Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal.

Flertallet (Venstre og Konservative) finder ligesom Mindretallet i Folketingsudvalget, at Bestemmelserne i Lovforslagets §§ 2 og 3 strider imod Pantekreditorernes velerhvervede Rettigheder, og foreslaar derfor at lade disse Paragraffer udgaa.

For at Tvangsakkorden ikke skal blive hindret ved en enkelt Kreditors Optræden paa egen Haand, foreslaas det derimod under Ændringsforslag Nr. 1, at Retten efter et Udlæg for en ikke pantesikret Fordring skal bortfalde, dersom Udlæget er foretaget i de sidste 3 Uger før Skyldnerens Andragende om Akkordforhandling er indgivet til Skifteretten og Akkorden stadfæstes. Men Flertallet kan i Modsætning til Justitsministeren og Mindretallet ikke gaa med til at give slige Afkræftelsesregler tilbagevirkende Kraft.

Et *Mindretal* (Socialdemokrater og det radikale Medlem) er af den Mening, at det principielt rigtige var at vedtage det fra Folketinget oversendte Lovforslag uforandret.

Da nemlig Bestemmelsen i Tvangsakkordlovens § 20 om, at Panterettigheder ikke berøres af Akkorden, gælder alle Arter af Panterettigheder, burde Regelen om Adgang til at nedskære dem til Værdigrænsen være lige saa omfattende, da der ellers ikke opnaas Sikkerhed for, at ogsaa Landbrugere kan faa Tvangsakkord.

Udvalgsflertallet har imidlertid bestemt modsat sig, at villiesbestemt Pant maa blive nedskaaret, og Mindretallet er, for at opnaa et Resultat, der kan gavne Landbrugerne i den nuværende Krisetid, gaaet med til at indskrænke Forslaget til kun at gælde Retspanterettigheder og stiller derfor i Overensstemmelse med Justitsministeren Ændringsforslaget under Nr. 2.

Derimod kan Mindretallet ikke strække sig til at indskrænke Adgangen til at faa Retspanterettigheder inddraget under Tvangsakkorden til kun at omfatte de Retspanterettigheder, der er stiftet, efter at nærværende Lovforslag er blevet til Lov; thi de ved for længst gjorte Udlæg stiftede Retspanterettigheder bør mindst af alle kunne vælte en Tvangsakkord.